

Reguli de luptă

Sabat după-amiază

De memorat:

„Cine păcătuiește, este de la diavolul, căci diavolul păcătuiește de la început. Fiul lui Dumnezeu S-a arătat ca să nimicească lucrările diavolului.” (1 Ioan 3:8).

O narațiune impresionantă ce dezvăluie natura conflictului cosmic este cea din 1 Împărați 18:19-40 – Ilie pe muntele Carmel –, unde Dumnezeu îi demască pe așa-zișii „dumnezei ai neamurilor”. Dar în spatele cortinei se ascund mai multe lucruri despre acești dumnezei decât faptul că sunt un simplu rod al imaginației păgânilor. În spatele zeilor cărora națiunile din jurul Israelului credeau că se închină se afla de fapt altceva. „Au adus jertfe dracilor, unor idoli care nu sunt dumnezei, unor dumnezei pe care nu-i cunoșteau, dumnezei noi, veniți de curând, de care nu se temuseră părinții” lor (Deuteronomul 32:17). Pavel adaugă: „Ce jertfesc neamurile, jertfesc dracilor, și nu lui Dumnezeu. Și eu nu vreau ca voi să fiți în împărțășire cu dracii” (1 Corinteni 10:20).

Prin urmare, în spatele dumnezeilor falși ai neamurilor se găseau de fapt demoni deghizați. Aceasta înseamnă că toate textele din Scriptură despre idolatrie și despre dumnezei străini sunt texte despre conflictul cosmic. În acest context, tema conflictului cosmic este mai bine înțeleasă. Iar acest adevăr are implicații masive pentru o mai bună înțelegere a naturii acestui conflict și a modului în care face lumină în problema răului.

Duminică, 2 martie

Un înger întârziat

După cum am văzut, dumnezeii falși ai neamurilor erau demoni deghizați. Și în alte părți vedem dovezi potrivit cărora conducători demonici cerești se află uneori în spatele conducătorilor pământenii. Până și agenții angelici trimiși de Dumnezeu se pot confrunta cu opoziție din partea forțelor inamice.

1. Citește Daniel 10:1-14, acordând o atenție specială versetelor 12 și 13. Ce descoperi în aceste versete despre conflictul cosmic? Ce crezi despre îngerul trimis de Dumnezeu căruia cineva i-a „stat împotriva” 21 de zile?

Daniel 10:1-14

- ¹ În anul al treilea al lui Cir, împăratul Persiei, s-a descoperit un cuvânt lui Daniel, numit Belșațar. Cuvântul acesta, care este adevărat, vestește o mare nenorocire. El a fost cu luare aminte la cuvântul acesta, și a priceput vedenia.
- ² „În vremea aceea, eu, Daniel, trei săptămâni am fost în jale.
- ³ N-am mâncat deloc bucate alese, nu mi-a intrat în gură nici carne, nici vin, și nici nu m-am uns deloc, până s-au împlinit cele trei săptămâni.
- ⁴ În a douăzeci și patra zi a lunii întâi, eram pe malul râului celui mare, care este Hidechel (Tigrul).
- ⁵ Am ridicat ochii, m-am uitat, și iată că acolo stătea un om îmbrăcat în haine de în, și încins la mijloc cu un brâu din aur din Ufaz.
- ⁶ Trupul lui era ca o piatră de hrisolit, fața îi strălucea ca fulgerul și ochii îi erau niște flăcări ca de foc; dar brațele și picioarele semănau cu niște aramă lustruită, și glasul lui tuna ca vuietul unei mari mulțimi.
- ⁷ Eu, Daniel, am văzut singur vedenia; dar oamenii care erau cu mine n-au văzut-o; totuși au fost apucați de o mare spaimă, și au luat-o la fugă ca să se ascundă!
- ⁸ Eu am rămas singur, și am văzut această mare vedenie. Puterile m-au lăsat, culoarea mi s-a schimbat, fața mi s-a slăbit, și am pierdut orice vlagă.
- ⁹ Am auzit glasul cuvintelor lui; și pe când auzeam glasul cuvintelor lui, am căzut leșinat cu fața la pământ.
- ¹⁰ Și iată că o mână m-a atins, și m-a așezat tremurând pe genunchii și mâinile mele.
- ¹¹ Apoi mi-a zis: „Daniele, om prea iubit și scump, fii cu luare aminte la cuvintele pe care ți le voi spune acum, și stai în picioare în locul unde ești; căci acum sunt trimis la tine!” După ce mi-a vorbit astfel, am stătut în picioare tremurând.
- ¹² El mi-a zis: „Daniele, nu te teme de nimic! Căci cuvintele tale au fost ascultate din cea dintâi zi, când ți-ai pus inima ca să înțelegi, și să te smerești înaintea Dumnezeului tău, și tocmai din pricina cuvintelor tale vin eu acum!

¹³ Dar căpetenia împărăției Persiei mi-a stat împotriva douăzeci și una de zile; și iată că Mihail, una din căpeteniile cele mai de seamă, mi-a venit în ajutor, și am ieșit biruitor acolo lângă împărății Persiei.

¹⁴ Acum vin să-ți fac cunoscut ce are să se întâmple poporului tău în vremurile de apoi, căci vedenia este cu privire tot la acele vremuri îndepărtate.”

Versele 12 și 13:¹² El mi-a zis: „Daniele, nu te teme de nimic! Căci cuvintele tale au fost ascultate din cea dintâi zi, când ți-ai pus inima ca să înțelegi, și să te smerești înaintea Dumnezeului tău, și tocmai din pricina cuvintelor tale vin eu acum!

¹³ Dar căpetenia împărăției Persiei mi-a stat împotriva douăzeci și una de zile; și iată că Mihail, una din căpeteniile cele mai de seamă, mi-a venit în ajutor, și am ieșit biruitor acolo lângă împărății Persiei.

Cum este posibil ca unui înger trimis de Dumnezeu să-i stea cineva împotriva trei săptămâni? Pentru că este atotputernic, Dumnezeu avea puterea de a-i răspunde lui Daniel imediat – dacă asta ar fi vrut. Dacă Și-ar fi exercitat puterea de a face lucrul acesta, ar fi putut să facă astfel încât un înger să i se arate imediat lui Daniel. Dar îngerului lui Dumnezeu i-a „stat împotriva” „căpetenia împărăției Persiei” vreme de trei săptămâni. Ce se întâmplă aici?

„Timp de trei săptămâni, Gabriel a luptat cu forțele întunericului, căutând să țină piept influențelor care acționau asupra minții lui Cyrus. [...] Tot ce a putut face Cerul în favoarea poporului lui Dumnezeu fusese făcut. Reușita a venit în cele din urmă, forțele vrăjmașului au fost ținute în frâu în toate zilele lui Cyrus și în toate zilele fiului său Cambise” (Ellen G. White, *Profeți și regi*, p. 572).

Pentru ca un astfel de conflict să aibă loc, Dumnezeu trebuie să nu-Și exercite toată puterea. Vrăjmașului trebuie să i se acorde o oarecare libertate și putere reală, care să nu fie înlăturată arbitrar, ci să fie limitată de anumiți parametri cunoscuți ambelor părți (ale căror detalii nu ne sunt dezvăluite). Par să existe parametri în conflictul cosmic după care operează până și îngerii lui Dumnezeu, care, în zilele următoare ale studiului nostru, vor fi numite „reguli de luptă”.

Într-un anumit sens, s-ar putea să nu fie greu de înțeles aceste limite, dacă înțelegem ideea, despre care am discutat deja, că Dumnezeu operează numai prin iubire și că iubirea, nu constrângerea, este baza guvernării Sale. Această idee, că Dumnezeu acționează numai prin

principiile care rezultă din iubire, ne poate ajuta să înțelegem mai bine marea luptă.

Ai simțit în propria experiență limitele operării numai după principiile iubirii, nu și ale constrângerii? Ce lecții ai învățat despre limitele puterii?

Luni, 3 martie

Balaurul din Apocalipsa

Perspectiva generală asupra conducătorilor cerești din conflictul cosmic este sintetizată în cartea Apocalipsa, unde diavolul este descris ca „balaurul cel mare” care se opune lui Dumnezeu și „înșală întreaga lume” (Apocalipsa 12:9).

2. Ce spune pasajul din Apocalipsa 13:1-8 despre amploarea jurisdicției balaurului?

Apocalipsa 13:1-8

- ¹ Apoi am stătut pe nisipul mării. Și am văzut ridicându-se din mare o fiară cu zece coarne și șapte capete; pe coarne avea zece cununi împărătești, și pe capete avea nume de hulă.
- ² Fiara pe care am văzut-o, semăna cu un leopard; avea labe ca de urs, și gură ca o gură de leu. Balaurul i-a dat puterea lui, scaunul lui de domnie și o stăpânire mare.
- ³ Unul din capetele ei părea rănit de moarte; dar rana de moarte fusese vindecată. Și tot pământul se mira după fiară.
- ⁴ Și au început să se închine balaurului, pentru că dăduse puterea lui fiarei. Și au început să se închine fiarei, zicând: „Cine se poate asemăna cu fiara, și cine se poate lupta cu ea?”
- ⁵ I s-a dat o gură, care rostea vorbe mari și hule. Și i s-a dat putere să lucreze patruzeci și două de luni.
- ⁶ Ea și-a deschis gura, și a început să rostească hule împotriva lui Dumnezeu, să-I hulească Numele, cortul și pe cei ce locuiesc în cer.
- ⁷ I s-a dat să facă război cu sfinții, și să-i biruiască. Și i s-a dat stăpânire peste orice seminție, peste orice norod, peste orice limbă și peste orice neam.
- ⁸ Și toți locuitorii pământului i se vor închina, toți aceia al căror nume n-a fost scris, de la întemeierea lumii, în cartea vieții Mielului, care a fost junghiat.

Balaurul (Satana) nu se războiește numai cu Dumnezeu (Apocalipsa 12:7-9) și cu slujitorii Săi (de ex. Apocalipsa 12:1-6), ci este descris și

drept conducătorul din spatele imperiilor pământene care persecută poporul lui Dumnezeu de-a lungul secolelor. „Balaurul i-a dat puterea lui, scaunul lui de domnie și o stăpânire mare” fiarei care iese din mare (Apocalipsa 13:2; compară cu 13:5; 17:13,14). Acestei fiare care iese din mare „i s-a dat o gură care rostea vorbe mari și hule. Și i s-a dat putere să lucreze patruzeci și două de luni” (Apocalipsa 13:5). Prin urmare, Satana (balaurul) îi dă putere și autoritate unei fiare (o putere pământească religioasă și politică). Această putere este exercitată pentru a uzurpa închinarea care I se cuvine lui Dumnezeu. Fiara hulește, blasfemiază numelui lui Dumnezeu, dar și face război cu sfinții și chiar îi învinge, cel puțin pentru o perioadă. Această autoritate și jurisdicție mondială îi este dată de către balaur, conducătorul uzurpator al acestei lumi.

Cu toate acestea, există limite clare pentru Satana și agenții lui, inclusiv limite temporale. „De aceea bucurați-vă, ceruri și voi care locuiți în ceruri! Vai de voi, pământ și mare! Căci diavolul s-a coborât la voi cuprins de o mânie mare, fiindcă știe că are puțină vreme” (Apocalipsa 12:12). Satana „știe că mai are doar puțin timp” (BTF), iar evenimentele descrise în Apocalipsa se desfășoară potrivit cronologiei profetice, care arată anumite limite (vezi Apocalipsa 12:14; 13:5) ale dominației acestor forțe rele. Fără îndoială, Dumnezeu învinge în cele din urmă. „El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut” (Apocalipsa 21:4).

Oricât de greu ar fi acum, la sfârșit Dumnezeu va învinge răul pentru totdeauna. De ce este atât de important să nu uităm niciodată această minunată făgăduință?

Marți, 4 martie

Cazul lui Iov

În cartea Iov ni se oferă o perspectivă fascinantă asupra realității marii lupte.

3. Ce principii ale marii lupte ni se descoperă în Iov 1:1-12 și 2:1-7?

Iov 1:1-12

¹ Era în țara Uț un om care se numea Iov. Și omul acesta era fără prihană și curat la suflet. El se temea de Dumnezeu, și se abătea de la rău.

² I s-au născut șapte fii și trei fete.

³ Avea șapte mii de oi, trei mii de cămile, cinci sute de perechi de boi, cinci sute de măgărițe, și un foarte mare număr de slujitori. Și omul acesta era cel mai cu vază din toți locuitorii Răsăritului.

⁴ Fiii săi se duceau unii la alții, și dădeau, rând pe rând, câte un ospăț. Și poșteau și pe cele trei surori ale lor să mănânce și să bea împreună cu ei.

⁵ Și, după ce treceau zilele de ospăț, Iov chema și sfințea pe fiii săi: se scula dis-de-dimineață și aducea pentru fiecare din ei câte o ardere de tot. Căci zicea Iov: „Poate că fiii mei au păcătuit și au supărat pe Dumnezeu în inima lor.” Așa avea Iov obicei să facă.

⁶ Fiii lui Dumnezeu au venit într-o zi de s-au înfățișat înaintea Domnului. Și a venit și Satana în mijlocul lor.

⁷ Domnul a zis Satanei: „De unde vii?” Și Satana a răspuns Domnului: „De la cutreierarea pământului și de la plimbarea pe care am făcut-o pe el.”

⁸ Domnul a zis Satanei: „Ai văzut pe robul Meu Iov? Nu este nimeni ca el pe pământ. Este un om fără prihană și curat la suflet, care se teme de Dumnezeu și se abate de la rău.”

⁹ Și Satana a răspuns Domnului: „Oare degeaba se teme Iov de Dumnezeu?”

¹⁰ Nu l-ai ocrotit Tu pe el, casa lui și tot ce este al lui? Ai binecuvântat lucrul mânilor lui, și turmele lui acopăr țara.

¹¹ Dar ia întinde-Ți mâna, și atinge-te de tot ce are, și sunt încredințat că Te va blestema în față.”

¹² Domnul a zis Satanei: „Iată, îți dau pe mână tot ce are, numai asupra lui să nu întinzi mâna.” Și Satana a plecat dinaintea Domnului.

Iov 2:1-7

¹ Fiii lui Dumnezeu au venit într-o zi de s-au înfățișat înaintea Domnului. Și a venit și Satana în mijlocul lor și s-a înfățișat înaintea Domnului.

² Domnul a zis Satanei: „De unde vii?” Și Satana a răspuns Domnului: „De la cutreierarea pământului și de la plimbarea pe care am făcut-o pe el.”

³ Domnul a zis Satanei: „Ai văzut pe robul Meu Iov? Nu este nimeni ca el pe pământ. Este un om fără prihană și curat la suflet. El se teme de Dumnezeu, și se abate de la rău. El se ține tare în neprihănirea lui, și tu Mă îndemni să-l pierd fără pricină.”

⁴ Și Satana a răspuns Domnului: „Piele pentru piele! Omul dă tot ce are pentru viața lui.

⁵ Dar ia întinde-Ți mâna și atinge-Te de oasele și de carnea lui, și sunt încredințat că Te va blestema în față.”

⁶ Domnul a zis Satanei: „Iată, ți-l dau pe mână: numai cruță-i viața.”

⁷ Și Satana a plecat dinaintea Domnului. Apoi a lovit pe Iov cu o bubă rea, din talpa piciorului până în creștetul capului.

Din aceste versete pot fi extrase multe detalii importante. **(1)** Pare că există o scenă a unui fel de consiliu ceresc, nu doar un simplu dialog între Dumnezeu și Satana. Sunt implicate și alte ființe celeste. **(2)** Este în desfășurare o oarecare dispută, semnalată de faptul că Dumnezeu întreabă dacă Satana l-a văzut pe Iov. Să-l vadă pe Iov făcând ce? Întrebarea are sens în contextul unei controverse mai ample, aflate în desfășurare. **(3)** În timp ce Dumnezeu îl declară pe Iov fără prihană, curat la suflet și temător de Dumnezeu, Satana pretinde că Iov pare să se teamă de Dumnezeu numai pentru că Dumnezeu îl protejează. Aceasta este o calomnie la adresa caracterului atât al lui Iov, cât și al lui Dumnezeu (compară cu Apocalipsa 12:10; Zaharia 3). **(4)** Satana susține că protejarea lui Iov de către Dumnezeu (care este ca o barieră) este nedreaptă și că nu îi permite să își demonstreze acuzațiile. Aceasta indică faptul că Satana are anumite limite (reguli de luptă) și că încercase, se pare, să îi facă rău lui Iov.

Dumnezeu răspunde acuzațiilor lui Satana înaintea întrunirii celeste și îi permite să își testeze teoria, dar numai în anumite limite. Mai întâi îi dă lui Satana putere asupra a „tot ce are” Iov, dar îi interzice să îi facă rău personal lui Iov (Iov 1:12). Ulterior, după ce Satana pretinde că lui Iov nu îi pasă decât de sine, Dumnezeu îi permite lui Satana să îl rănească pe Iov personal, dar să îi cruțe viața (Iov 2:3-6). Satana aduce numeroase nenorociri asupra casei lui Iov, dar de fiecare dată Iov continuă să binecuvânteze numele lui Dumnezeu (Iov 1:20-22; 2:9,10), demonstrând că acuzațiile lui Satana sunt false.

Aflăm multe lucruri de aici, de exemplu că există reguli de luptă în conflictul cosmic. Există în tribunalul ceresc parametri în cadrul cărora pot fi soluționate acuzațiile aduse lui Dumnezeu, dar fără ca Dumnezeu să încalce principiile sacre inerente iubirii, fundamentul guvernării Lui și modul în care El conduce universul și ființele inteligente din el. Aceste scene cerești din cartea Iov ne oferă o perspectivă fascinantă asupra realității marii lupte și a modului în care aceasta se desfășoară aici, pe pământ.

Stăpânul (temporar) al acestei lumi

Am văzut în zilele precedente că în conflictul cosmic Satana și trupele lui primesc temporar o jurisdicție considerabilă asupra acestei lumi, dar limitată de regulile luptei. Aceste reguli limitează nu numai acțiunile inamicului – diavolul și trupele lui –, ci și acțiunea lui Dumnezeu de a elimina sau diminua răul, care (temporar) este în jurisdicția inamicului. Pentru că nu Își va încălca niciodată promisiunile, dat fiind că a fost de acord cu regulile de luptă – acordând astfel o stăpânire limitată și temporară diavolului –, Dumnezeu Și-a limitat din punct de vedere moral cursul viitor al acțiunilor Sale (fără a-Și diminua puterea naturală).

4. Analizează Ioan 12:31; 14:30; 16:11; 2 Corinteni 4:4 și Luca 4:6. Ce te învață aceste texte despre stăpânirea vrăjmașului în această lume?

Ioan 12:31

³¹ Acum are loc judecata lumii acesteia, acum stăpânitorul lumii acesteia va fi aruncat afară.

Ioan 14:30

³⁰ Nu voi mai vorbi mult cu voi; căci vine stăpânitorul lumii acesteia. El n-are nimic în Mine;

Ioan 16:11

¹¹ în ce privește judecata: fiindcă stăpânitorul lumii acesteia este judecat.

2 Corinteni 4:4

⁴ a căror minte necredincioasă a orbit-o dumnezeul veacului acestuia, ca să nu vadă strălucind lumina Evangheliei slavei lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu.

Luca 4:6

⁶ și I-a zis: „Ție Ți voi da toată stăpânirea și slava acestor împărății; căci mie îmi este dată, și o dau oricui voiesc.

Noul Testament prezintă o confruntare între împărății, împărăția luminii și cea a întunericului, întunericul venind de la Satana și răzvrătirea lui. Parte din misiunea lui Hristos a fost să învingă această împărăție a lui Satana: „Fiul lui Dumnezeu S-a arătat ca să nimicească lucrările diavolului” (1 Ioan 3:8).

Cu toate acestea, există „reguli” care limitează ceea ce poate face Dumnezeu, astfel încât să rămână în același timp fidel principiilor din

spatele guvernării Sale. Aceste limite includ cel puțin: (1) acordarea libertății de alegere – voința liberă – ființelor create și (2) regulile hotărâte pentru luptă, pe care noi nu le cunoaștem, cel puțin deocamdată. Astfel de impedimente și de limitări ale acțiunii divine au implicații semnificative asupra abilității morale a lui Dumnezeu de a reduce și/sau de a elimina imediat răul din această lume. Astfel vedem că răul și suferința continuă, ceea ce într-adevăr îi poate face pe mulți oameni să pună la îndoială fie existența lui Dumnezeu, fie bunătatea Lui. Dar, odată înțelese culisele marii lupte și limitele pe care Dumnezeu le-a stabilit pentru modul în care va rezolva problema răului, putem înțelege mai bine într-o oarecare măsură și de ce lucrurile sunt așa cum sunt – cel puțin până la victoria finală a lui Dumnezeu asupra răului.

Faptul că Dumnezeu îl numește pe Satana „stăpânitorul” acestei lumi ne ajută să înțelegem, cel puțin parțial, răul care există în lumea noastră în prezent? Dacă da, cum? Cât de încurajator este să știm că este într-adevăr doar o stăpânire temporară!

Joi, 6 martie

Limite și reguli

Conflictul cosmic este în primul rând o dispută cu privire la caracterul lui Dumnezeu, provocată de acuzațiile calomniatoare ale diavolului la adresa bunătății, dreptății și guvernării lui Dumnezeu. Este un fel de proces în tribunalul cosmic.

Un astfel de conflict nu poate fi rezolvat prin putere absolută, ci necesită dovezi. În cazul în care sunt aduse acuzații grave la adresa unei persoane aflate la putere, cea mai bună (și poate singura) modalitate de a respinge aceste acuzații ar fi permiterea unei investigații libere, corecte și deschise. În cazul în care amenință întreaga guvernare (a iubirii), acuzațiile nu pot fi pur și simplu ascunse sub preș.

Ce înseamnă toate acestea pentru înțelegerea conflictului cosmic și pentru raportarea la problema răului? Ar încălca vreodată Dumnezeu o promisiune pe care a făcut-o? Bineînțeles că nu. În măsura în care Dumnezeu este de acord cu regulile de luptă, acțiunile Sale viitoare vor fi limitate (din punct de vedere moral). Prin urmare, unele rele pot intra în sfera temporară a împărăției întunericului.

5. Ce îți spun textele din Marcu 6:5; 9:29 despre modul în care chiar și acțiunea divină poate depinde integral de factori precum credința și rugăciunea?

Marcu 6:5

⁵ N-a putut să facă nici o minune acolo, ci doar Și-a pus mâinile peste câțiva bolnavi, și i-a vindecat.

Marcu 9:29

²⁹ „Acest soi de draci” le-a zis El „nu poate ieși decât prin rugăciune și post.”

În ambele narațiuni par să existe unele limite sau reguli de luptă, dependente dinamic de lucruri precum credința și rugăciunea. În alte părți vedem numeroase dovezi că rugăciunea face o diferență semnificativă în această lume, deschizând căi pentru intervenții divine care altfel nu ar fi disponibile (din punct de vedere moral). Cu toate acestea, nu ar trebui să facem greșeala de a gândi că rugăciunea și credința sunt singurii factori. Probabil că există mulți alți factori, de care nu suntem conștienți.

Acest lucru este în concordanță cu ceea ce am văzut anterior despre regulile de luptă. În măsura în care Dumnezeu Își ia un angajament sau este de acord cu anumite reguli de luptă, acțiunile Sale viitoare vor fi limitate (din punct de vedere moral). Prin urmare, unele rele pot intra în sfera temporară a împărăției întunericului.

Citește Romani 8:18 și Apocalipsa 21:3-4. Cum îți dau aceste texte încredere că, deși există multe lucruri pe care nu le cunoaștem, putem avea convingerea că Dumnezeu știe ce este cel mai bine, vrea ce este cel mai bine, va pune capăt răului și ne va duce într-o eternitate de fericire?

Romani 8:18 *Eu socotesc că suferințele din vremea de acum nu Sunt vrednice să fie puse alături cu slava viitoare, care are să fie descoperită față de noi.*

Apocalipsa 21:3-4

³ *Și am auzit un glas tare, care ieșea din scaunul de domnie, și zicea: „Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei, și ei vor fi poporul Lui, și Dumnezeu însuși va fi cu ei. El va fi Dumnezeul lor.*

⁴ *El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut.”*

Un gând de încheiere

Suplimentar: Ellen G. White, Mărturii pentru biserică, vol. 1, Mărturia 8, „Puterea lui Satana”

„Omul este în mod firesc înclinat să urmeze sugestiile lui Satana și nu poate reuși să țină piept unui adversar atât de crunt decât dacă Hristos, puternicul Biruitor, locuiește în el, îi îndrumă dorințele și îi conferă putere. Doar Dumnezeu poate să limiteze puterea lui Satana. Cel rău [...] este tot timpul vigilent, de teamă să nu piardă vreo ocazie de a distruge suflete. Este important ca poporul lui Dumnezeu să înțeleagă acest lucru, ca să se poată feri de cursele lui. Satana își pregătește înșelăciunile pentru ca, în ultimul asalt asupra copiilor lui Dumnezeu, aceștia să nu-și dea seama că este el. [...] Atunci când unele suflete înșelate susțin că [diavolul] nu există, el pune stăpânire pe ele și acționează prin ele într-o mare măsură. Satana cunoaște mai bine decât copiii lui Dumnezeu puterea pe care aceștia o pot avea asupra lui, atunci când forța lor stă în Hristos. Când imploră cu umilință ajutorul puternicului Biruitor, cel mai slab credincios al adevărului, bazându-se neabătut pe Hristos, poate reuși să-l respingă pe Satana și toată trupa lui. El este prea viclean ca să vină deschis, pe față, cu ispitele lui; pentru că atunci energiile adormite ale creștinului s-ar trezi și acesta s-ar baza pe puternicul Eliberator. Dar Satana se furișează și acționează deghizat prin fiii neascultării care pretind că sunt evlavioși” (Ellen G. White, *Mărturii pentru biserică*, vol. 1, p. 341).

Zilnic: Evrei 4 – 10; Ellen G. White, Faptele apostolilor, cap. 10

Ce nouă zi hotărăște din nou Dumnezeu?

Unde a intrat Isus pentru noi ca înainte-mergător?

Care e legământul cel nou pe care îl face Dumnezeu cu casa lui Israel?

Ce reprezintă perdeaua dinăuntru a sanctuarului?

Ce nu își putea șterge Pavel din minte?